

ਹੁਕਮ ਮੰਨਣਾ

ਖੁਦਾ ਲਈ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਲਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਰੋਜ਼ ਦਾ ਚੱਲਣਾ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਚੱਲਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਸਾਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਅਮਲੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ, ਵਧੇਰੇ ਫ਼ਰਮਾਬਰਦਾਰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ, ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਫ਼ਲਦਾਇਕ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਣ ਲਈ ਸੱਦਾ ਹੈ। ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਭੜਕਾਉ ਨਹੀਂ, ਹੁਕਮ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਖੁਦਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣਾ ਹੀ ਹੈ।

ਸਕੂਲਾਂ ਵਿਚ ਹਿੰਸਾ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਅਸੀਂ ਦੰਗ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ, ਮੈਟਲ ਡਿਟੈਕਟਰ ਜਾਂ ਬੰਦੂਕਾਂ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣਾ ਹੈ। ਅਗਵਾਈ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖਣ ਲਈ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣਾ ਆਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਖੂਬੀ ਪਾਉਣੀ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਉਸ ਲਈ ਮਗਰ ਚੱਲਣਾ ਸਿੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਹੁਕਮ ਮੰਨਣਾ ਸਿੱਖਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣਾ ਸਿਖਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 6:1; 1 ਪਤਰਸ 1:14)। ਬਿਨਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣ ਦੇ ਹਿੰਸਾ ਅਤੇ ਗੜਬੜ ਹੀ ਰਹੇਗੀ। ਹਾਲ ਹੀ ਵਿਚ ਇਕ ਆਧੁਨਿਕਤਾਵਾਦੀ ਆਪਣੀ ਨਵੀਂ ਕਿਤਾਬ *ਅਮੈਰਿਕਾ'ਜ਼ ਪ੍ਰਾਬਲਮ ਇਜ਼ ਕਰੈਕਟਿਵ ਡਿਸਪਲਿਨ* ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਲਈ ਡੱਲਾਸ, ਟੈਕਸਸ ਵਿਚ ਗਿਆ। ਉਸ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਦਿੱਕਤ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਹੈ! ਉਹ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਪੋਸ਼ਣ ਬਿਨਾ ਸੁਧਾਰ ਦੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ! ਸਾਡੇ ਲਈ 'ਨੇਮਾਵਲੀ' (ਬਾਈਬਲ) ਵੱਲ ਮੁੜਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। 'ਬਾਲਕ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਮੂਰਖਤਾਈ ਬੱਧੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਤਾੜ ਦੀ ਛਿਟੀ ਉਹਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ' (ਕਹਾਉਤਾਂ 22:15); 'ਜਿਹੜਾ ਪੁੱਤਰ ਉੱਤੇ ਛੂਛਕ ਨਹੀਂ ਚਲਾਉਂਦਾ ਉਹ ਉਸ ਦਾ ਵੈਰੀ ਹੈ, ਪਰ ਜਿਹੜਾ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਵੇਲੇ ਸਿਰ ਉਸ ਨੂੰ ਤਾੜਦਾ ਹੈ' (ਕਹਾਉਤਾਂ 13:24)। ਮੇਰੀ ਪਰਵਰਿਸ਼ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਬਣੀ ਇਕ ਕਹਾਵਤ ਨਾਲ ਹੋਈ ਹੈ: 'ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਹਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਛੋਟ ਦੇ ਦਿਓ!' ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਤਾੜਨਾ, ਪ੍ਰੇਮ ਨਾ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਕਰਕੇ ਹੈ।

ਯਿਸੂ ਦੇ ਖ਼ਿਆਲ ਚ 'ਸੁਣਨਾ' ਅਤੇ 'ਹੁਕਮ ਮੰਨਣਾ' ਇੱਕੋ ਗੱਲ ਸੀ। ਬਿਨਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨੇ ਸੁਣਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ। 'ਵੇਖ, ਮੰਨਣਾ ਭੇਟਾਂ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਨਾਲੋਂ ਅਤੇ ਸਰੋਤਾ ਬਣਨਾ ਛੱਤਰਿਆਂ ਦੀ ਚਰਬੀ ਨਾਲੋਂ ਚੰਗਾ' (1 ਸਮੂਏਲ 15:22)। 'ਮੰਨਣਾ' ਲਈ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ 'ਅਧੀਨ ਸੁਣਨਾ' ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 'ਹੁਕਮ ਮੰਨਣਾ' ਲਈ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਸ਼ਬਦ "obedience" ਮੂਲ ਲਾਤੀਨੀ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ 'ਸੁਣਨਾ' ਹੈ। ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਕੁਝ ਵੱਡੇ ਨਿਅਮ ਸਿੱਖੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ, ਤਾਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿਰਪਾ, ਧੀਰਜ, ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਵੱਡੇ ਨਿਅਮ। ਇਬਰਾਨੀਆਂ 5:7-9 ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਦੁੱਖ ਝੱਲ ਕੇ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣਾ 'ਸਿੱਖਿਆ'। ਇਹ ਲਿਖਤ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਲੀਬ ਕੁਰਬਾਨੀ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵਧ ਕੇ ਸੀ, ਭਾਵ ਇਹ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣਾ ਸੀ (ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 2:8 ਵੀ ਵੇਖੋ)।

ਬਾਈਬਲ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਗੱਲਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ:

(1) *ਸਮਰਪਣ*। ਬਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਘਰ ਪਰਤ ਕੇ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਿਹਾ (ਲੂਕਾ 2:51)। ਜਦ ਖੁਦਾ ਲਈ ਕਿਸੇ ਦਾ ਵਿਹਾਰ ਸਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣ ਵਿਚ ਕੋਈ ਦਿੱਕਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

(2) ਭਰੋਸਾ। ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਦੇ ਇਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਗੀਤ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਹੈ, ‘‘ਲਾ ਤੂ ਈਮਾਨ ਔਰ ਮਾਨ ਭੀ ਅਹਿਸਾਨ।’’ ਖੁਦਾ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਮੁਤਾਬਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣਾ ਇੱਕੋ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਬੇਵਿਸ਼ਵਾਸੇ ਹੋਣ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨਾ ਮੰਨਣ ਵਿਚ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 3: 12-4: 11)। ਅਸੀਂ ਇਨਸਾਨ ਦੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਖੁਦਾ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨਣੀ ਹੈ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 5:29)। ਉਹੀ ਕਰੋ ਜੋ ਖੁਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਖਦਾ ਹੈ ... ਉਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁਦਾ ਆਖਦਾ ਹੈ ... ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਕਰਕੇ ਕਿਉਂਕਿ ਖੁਦਾ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਖਿਆ ਹੈ।

(3) ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣਾ। ਅਧੂਰਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣਾ, ਹੁਕਮ ਨਾ ਮੰਨਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। (ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸ਼ਾਊਲ ਦੇ ਅਧੂਰਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣ ਦੇ ਵਿਰਤਾਂਤ ਵੇਖੋ, ਜਦ ਉਸ ਨੇ ਅਮਾਲੇਕੀਆਂ ਦਾ ਖਾਤਮਾ ਕੀਤਾ ਸੀ; 1 ਸਮੂਏਲ 15: 7-26.) ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਚੰਗਾ ਤਾਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੇ ਇਹ ਖੁਦਾ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੋਵੇ। ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਦੀ ਲਿਖੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਮੰਨੇ ਬਿਨਾ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਦੀ ਰੂਹ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਚੋਣਵਾਂ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣਾ ਹੁਕਮ ਨਾ ਮੰਨਣਾ ਹੀ ਹੈ।

ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਫ਼ਰਜ਼

ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਖੁਦਾ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਰੋਜ਼ ਚੱਲਣਾ ਤੇਜ਼ ਨੱਸਣ ਦੀ ਥਾਂ, ਮੈਰਾਥਨ ਦੌੜ ਹੈ। ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਿੰਨਾ ਵਕਤ ਬਿਤਾਇਆ ਹੈ? ਸਾਡੀ ਬਿਓਲੋਜੀ ਸਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਣਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਰੋਜ਼ ਦਾ ਚੱਲਣਾ ਰੋਜ਼ ਵਧਦੇ ਜਾਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਅਸੀਂ ਦੁਆ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਬਿਨਾ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਰਚਨਾਤਮਕਤਾ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਦੋਵੇਂ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਡਟ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਕੋਈ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਅਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਸ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜੀ ਕੇ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਕੇ ਜੀਉਂਦਾ ਸੀ।

ਸਮਰਪਣ, ਹੁਕਮ ਮੰਨਣਾ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਫ਼ਰਜ਼ ਦੇ ਮੌਲਿਕ ਸਿਧਾਂਤ ਅੱਜ ਸਮਾਜ ਨੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਲੂਕਾ 17: 7-10 ਵਿਚ ਜਿਸ ਨੇ ਫ਼ਰਜ਼ ਤੇ ਇਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਦੰਗ ਕਰਨ ਤੋਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਰੁਕਦਾ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਾਲਿਕ (ਪ੍ਰਭੂ) ਵਿਚਾਰਹੀਣ ਸੀ। ‘‘ਫ਼ਰਜ਼’’ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਇਹ ਇਕ ਸਖ਼ਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਸੀ। ਫ਼ੌਜ ਵਿਚ, ਖੇਡਾਂ ਵਿਚ, ਪਰਿਵਾਰ ਵਿਚ, ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿਚ, ਬਲਕਿ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਵੀ ਫ਼ਰਜ਼ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾ ਸਬਕ ਹੈ। ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਇਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਫ਼ਰਜ਼ ਤੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਫ਼ਰਜ਼ ਦਾ ਈਨਾਮ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਮਿਲਾਉਣਾ ਹੈ। ‘‘ਕਾਰੀਗਰ’’ ਉਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਲੱਗਣ ਤੇ ਆਪਣਾ ਪੂਰਾ ਜ਼ੋਰ ਲਾ ਦਏ। ਡਿਊਟੀ ਕਦੇ ਖ਼ਤਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।